

1.«Νιώθω όπως νιώθει ο φίλος μου»

Διαβάσαμε το παραμύθι «Μόνα η χελώνα»,
μια ιστορία για τον **σχολικό εκφοβισμό**
και μέσα από τις εικόνες του παραμυθιού, τη συζήτηση
και κυρίως τα συναισθήματα των πρωταγωνιστών
νιώσαμε πως **μόνο η αποδοχή και η φιλία είναι η λύση**.
βάλαμε τον εαυτό μας στη θέση του φίλου που νιώθει άσχημα...
δραματοποιήσαμε σε ομάδες όσα έζησε η Μόνα και την στενοχώρεσαν
και δώσαμε λύση!
εργαστήκαμε και πάλι σε ομάδες,
ζωγραφίσαμε η κάθε ομάδα το έργο της
και όλοι μαζί στείλαμε ένα μήνυμα ηχηρό:

2.«Η σκάλα της αγάπης»

Υπάρχουν πολλά πράγματα που μπορούμε να κάνουμε μόνοι μας.

Όμως, μέσα από την ομαδικότητα και την συνεργασία μπορούν να γίνουν "θαύματα".

Το βιβλίο «Η σκάλα της αγάπης» της Γιολάντα Τσορώνη μας μαθαίνει

την αξία της συνεργασίας και της ομαδικής εργασίας,

για να πετύχουμε αυτό που δεν μπορεί να πετύχει ο καθένας μόνος του.

Μας δείχνει επίσης μέσα από την πλοκή της ιστορίας πόσο σημαντικό είναι

να σεβόμαστε τις ανάγκες των άλλων και να ανταποκρινόμαστε σε αυτές,

καθώς επίσης **να αναγνωρίζουμε τις ικανότητες** ακόμα και του πιο μικρού.

Όλοι μπορούν να συμβάλλουν, όλοι να νοιαστούν,

όλοι να προσφέρουν βοήθεια και αγάπη!!!

3.«Τα μπαλόνια της φιλίας»

Ένα παραμύθι για τη φιλία, τη συνεργασία,
την αγάπη, την σύμπνοια.

Όμως τι γίνεται αν κανείς ευχηθεί να έχει δράση και περιπέτεια στη ζωή του;

Ο Σπύρος, ένα αγόρι από μια παρέα αγαπημένων φίλων

Άκουσε τους γονείς του κατά λάθος να λένε

πως η διχόνοια έφερε μεγάλες περιπέτειες....

Ευχήθηκε λοιπόν να έρθει διχόνοια στη γη,

χωρίς να γνωρίζει τι σημαίνει αυτό....

Ήρθαν περιπέτειες, που έκαναν όλους τους φίλους **δυστυχισμένους**,

μάλωναν, χτυπούσαν...

Έπρεπε να σταματήσει όλο αυτό!

Ευτυχώς με τη **συνεργασία, την αποφασιστικότητα, την αγάπη**

και τη βοήθεια των μεγάλων, **όλα γίνονται!!!**

Τα μπαλόνια της φιλίας έφτασαν ως τον ουρανό

κι έφεραν ξανά την αγάπη και τη σύμπνοια στη γη!!!

4.«Μουσικές καρέκλες- όλοι μια αγκαλιά!»

Παίζουμε το παιχνίδι «μουσικές καρέκλες»

που αρέσει τόσο πολύ στα παιδιά

και σε κάθε σταμάτημα μουσικής αφαιρούμε μια καρέκλα.

όμως σε αυτό το παιχνίδι, **δε «χάνει»** κανένα παιδί,

κανένα δε βγαίνει από το παιχνίδι.

τα παιδιά καλούνται να **συνεργαστούν** και να βρουν τρόπο

να κάθονται όλα...

έτσι, όσο μειώνονται οι καρέκλες, τόσο περισσότερη

συνεργασία απαιτείται και τόσο πιο απολαυστικό γίνεται καθώς

στο τέλος όλοι είναι μια μεγάλη αγκαλιά!!!

5. Συνεργαζόμαστε διασκεδάζοντας!!!

Είχαμε πολύ διάθεση να χορέψουμε και να παίξουμε.

Διαλέξαμε ένα τραγούδι που μας αρέσει πολύ

το «Γουστάρω να χορεύω», που γνωρίζουν τα παιδιά από μια παιδική ταινία

συζητήσαμε όλοι μαζί πως μπορούμε

να χορέψουμε, να παίξουμε και να διασκεδάσουμε

και καταλήξαμε ότι αυτό μπορεί να γίνει **με πολύ συνεργασία!!!**

Χορεύουμε και κάνουμε διάφορα ζωάκια όταν σταματάει η μουσική...

Γινόμαστε αγάλματα ακούνητα, αμίλητα, αγέλαστα...

Κάνουμε τρενάκι πίσω από την κυρία όλοι μαζί....

Μοιράζουμε την αγάπη μας

Ας ξεκουραστούμε και λίγο... :)

